

Laimės pradinė 2015

Judesio ir emocinio intelekto stovykla

Pirmoji vasaros stovykla „Laimės pradinė“ baigėsi. Tai buvo nepaprastas išgyvenimas ir organizatoriams, ir vaikams. Per ją padarėme daug atradimų:

- **judesio, valios, savo kūno pažinimo ir koordinavimo** vaikai mokosi ne tik žaisdami aktyvius žaidimus, bet ir taikydami prie gamtos. Per stovyklą kiekvienas pėsčiomis nuėjo apie 50 km, ir kartais tas kelias buvo status, vingiuotas ar merkiamas lietaus. Bet net didžiausiems miesto namisėdoms pavyko jį įveikti, o kai kurie kartu įveikė ir savo baimes.
- **emocinio intelekto** ne tik galima mokytis visą gyvenimą. Jo, kaip ir klausymosi bei santykių kūrimo, ir tenka mokytis labai ilgai. Per dvi stovyklos savaites tik pasėjome sėkleles supratimo apie tai, kas yra emocijos ir kaip atsižvelgti į kito jausmus. Labai daug davė tai, kad surinkome nepaprastai skirtingų požiūrių, šeimų, net amžiaus grupių vaikus.
- **susikurti laimės jausmą** mes mokėmės iš vaikų, o ne atvirkščiai. Buvimo laimingais receptus pradinukai turi ir naudoja kiekvieną dieną – ko gero, pameta tik vėliau, paauglystėje, vėlesnėse mokyklos klasėse. Bet mes į savo šeimas parsinešame atradimą, kad kartais verta paklausti savo vaikų: „o ko labiausiai norėtum, jei turėtum visus pasaulio daiktus ir pinigus?“

Buvo ir praradimų. Anastasija neteko 6 kg svorio. Dangus per naktinį žygį – daugybę meteoritų (vaikai iš jų suskaičiavo bent 9). Kai kurie pametė kepure (jei pasigesite jų ar dar ko – kreipkitės į mus). Vienas vaikas – pirmąjį dantuką. Bet pažiūrėkime, ką kiekvienas atrado, prie nuotraukų žemiau. Jose vaikai prie savo pieštų laimės simbolių laiko kitų pastebėtą ryškiausią savo savybę.

Alvis ir Gratas dar kartą atrado gamtos džiaugsmus: vandenį, purvą, ugnį. Prie jų prisidėjo muzikos banga – jie šokdavo nuo pirmų iki paskutinių akordų, vos juos išgirdę. Dar vienas atradimas jiems – kauliukų žaidimas YATZY.

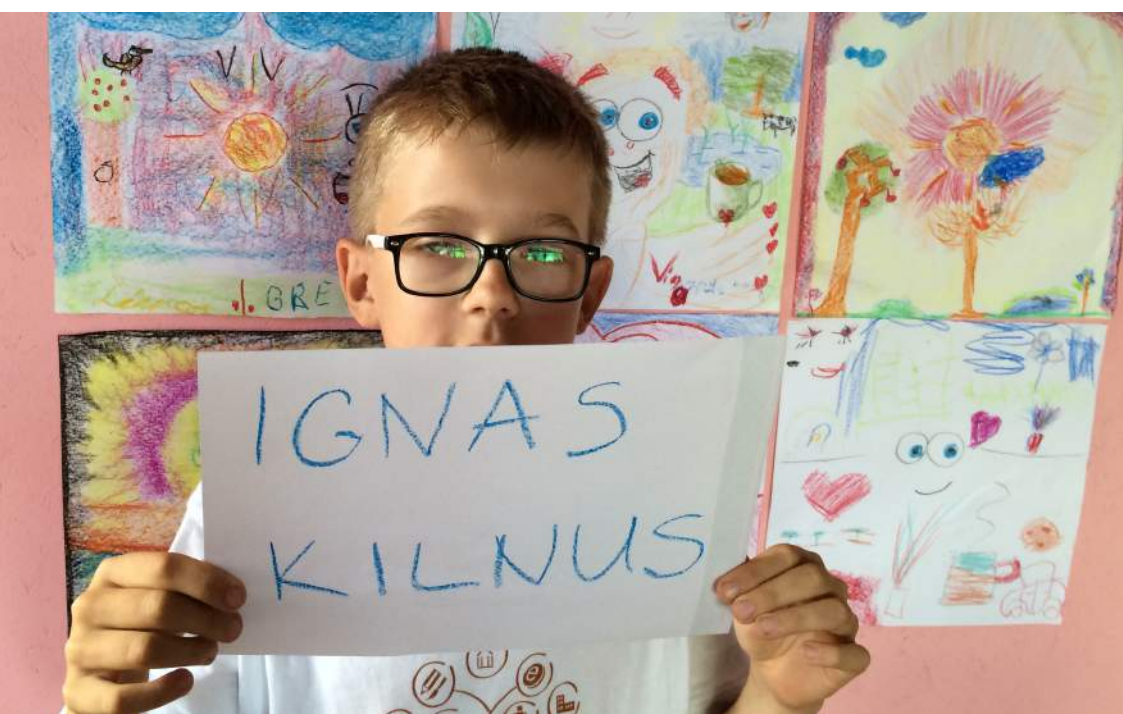
Augustinas sau atrado gamtos pasaulį su smilgomis, lapais, akmenukų mėtymu į vandenį ir, žinoma, sūpynes: jų niekada nebuvo gana. Dar tai, kad gali eiti naktį per mišką, jei eina ieškoti lobio ir gali įsitverti į saugančią ranką.

Gabrielė rado naują draugę, kelias vietas pasislėpti, daugybę ūkio gyvūnų ir palaipsniui – į stovyklos pabaigą – drąsos kalbėti viešai.

Gerda ir Greta atrado naujų improvizacijos žaidimų ir vaidmenų čia ir dabar gimstančiose istorijose. Taip pat – vieną jau pažįstamą ir daug naujų draugų.

Ignas pamatė, kaip gali priiminėti sprendimus komandoje, pavyzdžiui, koordinuoti sūpynės veiklą:). Daryti gerus darbus ir būti vyresnioju broliu ne tik savo broliui. Dar jis atrado šokį iki devinto prakaito ir gebėjimą pasakoti istorijas.

Kasparas atrado vyresnių draugų. Daugybę vietų lakstyti, karstyti, šokinėti ir žaisti gaudynių. O iškart po stovyklos, ko gero – ir Dantukų feją.

Liepa pamatė daugiausia krentančių žvaigždžių. Atrado būdą suprasti kitus: ir stovyklos draugus, ir senukus sodininkus autobuse. Pamėgo žygius ir maudynes prie laukinio upelio bei įkvėpė visus Tinginių mankštai:)

Mažvydas rado save ištvermės reikalaujančiuose žygiuose. Pirmas ištiesdavo virvę įsikibti nuo stataus kalno besileidžiantiems draugams. Taip pat – traukinių miestus ir priemiesčius, kuriuos statė su draugais.

Mykolas sužinojo naujų žaidimų. Atrado save kaip stovėjimo ant galvos mokytoją:), kreidelių dailininką ir improvizuotų istorijų kūrėją. Bei puikų draugą ir šypsenu dalintoją.

Nikolė rado geriausią pasaulyje laipiojimo medį, nuolankų ūkio katiną, bendrų paslapčių su draugėmis ir „Gibberish“ kalbos vertimo smagumą.

Tomas atrado 10 savo aukščio baimės įveikimo žingsnelių. Dar – laukinę gamtą, kurioje įveikė stačius skardžius ir akmenuotas pakrantes. Kiekvienai istorijai, kurios kūrime dalyvavo, dovanojo bent po vieną slieką, o kiekvienam mokytojui – daug

Vincentas rado driežiuką, kurį iškart pamėgo. Fotografijų režisieriaus talentą – jam įkvėpė šis vienos dienos augintinis. Atrado save kaip pavyzdį kitiems, bene geriausią „Policininkų ir vagių“ žaidėją ir... kelias neblogas slėptuves.

Kiti nuotyčiai ir žygiai

Šalia vingiuojančių mūsų takelių augo gervuogių, aviečių ir įdomiai sėklas barstančių augalų. Vienus vaikai „sprogdindavo“, iš kitų, kaip šioje nuotraukoje - darėsi barškučius.

Priešpiečių piknikas - laukiamiausias ryto ritualas

Ignas - sūpynių valdovas;)

Kelionė prie upelio prasideda

Vyksta laukinės vandens pramogos

Laisvas žaidimas padėjo kurti traukinių miestus ir santykius tarp vaikų

Mykolo rinktos slyvos - bendriems
pusryčiams per Nuotaikų dalybas

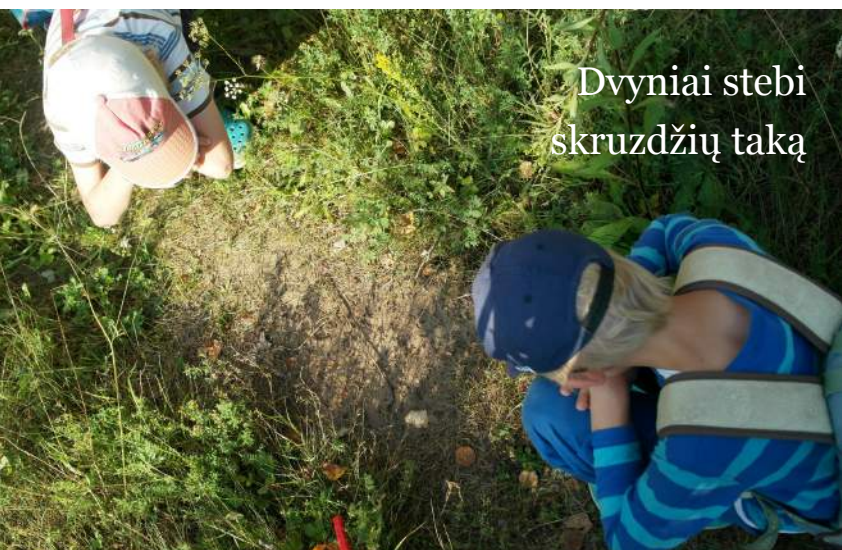

Augustinas ir Ignas tyrinėja fosiliją, o
Tomas svajoja

Beveik visą stovyklą saulė kepino iki
+30 C ir daugiau

Dvyniai stebi
skruzdžių taką

Vincento driežiukas

Augustinas pastatė aukštus
bokštus, kad šią nuotrauką
parodytų tėčiui, kai jis grįš
iš Londono

Mergaitės atsargiai tyrinėja balas

Jaukūs pokalbiai su draugais

Ketvirtadienio rytas stovykloje
Kasparui buvo ypatingas

Dienos ritmas buvo įtemptas

Reta akimirka - nurimęs Mažvydas

Stalo ir improvizacijų žaidimai

Laužas lauks grįžtančių iš naktinio žygio

Pažintis su ūkio gyvūnais

Aukštalipių gimnastika medyje

Greta ir Gerda šalia
esančiame ūkyje tapo
vaikų gidėmis

Šiandien jau turime ko pasiilgti: saulės, judesio, gamtos ir „Laimės pradinės“ vaikų. Tikimės, kad jie grįžo fiziškai sustiprėję, sveikesni, supratingesni ir geriau susipažinę su savimi pačiais.

Tegu jūsų šeimos būna laimingos!

Anastasija, Egidijus, Monika